

Počet listů: 12

A - ÚV KSC	Fond:	KOMISE
	Sv.:	10
	Ar. j.:	154
	Listů:	12

Bedřich Geminder

Poslední dopisy ze 3. 12. 1952

3 listy

1
Slavný Státní soud,
možnost, která mně je poskytnuta jako aktivním účastníkem v
protistátním špiónském spikleneckém centru, vybudovaném
a řízením Stánským, do něhož jsem byl získán jako jeden
z jeho nejbližších spolupracovníků, mohu použít jenom k tomu
abych znovu prohlásil: jest vinný

Provinil jsem se hluboce proti zájmům dělnické třídy, která díky
osvobození Československem Sovětskou armádou se mohla dát na
cestu budování socialismu. Moje napadání vlády neměli jen
tuto vškerému pokrokovému lidstvu svatě dilo mářit, ale spůsobit
i současně nesmířitelné škody. Mých nepřátelských činů jsem hlub
ně gradil námahy, práce a program Komunistické strany a tato
moje hrada je tím větší a strašnější, že strana mně věnovala
vškerou péči a vytvořila všechny podmínky, abych se stal
spravedlivým člověkem, platným členem nové ~~se~~ tvořící se socia-
listické společnosti. Sproměněl jsem se a gradil důvěru, ~~tu~~
na mně ~~by~~ kladena stranou a jejím bolševickým vedením, kteří
mně dávali možnost žít, učít se a pracovat ve Sovětském
Svazu.

Místo, abych se těchto možností pevně a poctivě držel, nechal
jsem se zločnickem Stánským vehnat do tohoto bahna
přímých agentů imperialistických rozvědek, podněcovatelů
nové světové války, zákeřných nepřátel lidové demokracie
Čechy Československa a Sovětského Svazu.

Nepřítel číslo 1 Rudolf Stánský je mně vytvořil hrade a
aktivního vykonavatele svých úkladných plánů a účastníka

svých spikleneckých, profiskálních záměrech.

Nemohu se ale odvolat a odkázat na tuto skutečnost,
nybrž jsem sám zodpovědný za mé nepřátelské činy. Proto
jsem postaven před Státním soudem, spravedlivým
vykonovatelem revolučního vůle čsl. pracovního lidu a
budu přestán jako odholaného profiskálního spikleneck.
Jsem se vědom, že tímto přestem, jak těžko by mi byl
nemohu již nahradit a napravit těch velkých škod,
které jsem lidovému demokratickému čsl. a jejím pracovnímu
lidu spůsobil, ale prosím jen, aby mi
bylo uvěřeno: Litujas

J. K. B. B. B.

4
Politickému sekretariátu Ú.V.K.SČ
k mým předsedovi strany, Klement Gottwald

Nepodařilo^{se} mi žít, sloužit a pracovat tak, jak jsem mohl a jak jsem chtěl. Stal jsem v životě vždy osamocenaně. Byla to moje vina, moje chyba, že jsem se nikomu osobně^{ne} svěřil, nehledal oporu, radu a pomoc u sousedů a oni mně nahali žít tak jak jsem žil v domněnce, že jsem šťastný, že všechno je v pořádku.

Bylo to jenom předseda strany, které mně při jedné příležitosti varoval a řekl: ~~moje~~ ^{moje} culpa. Tehdy jsem chtěl k nim jít a říct, co mně trápí, co mně bolí. Neměl jsem ve mně tolik odvahu, abych to uskutečnil. Nechci se dělat lepší než jsem, ale tehdy - bylo to v létě 1950 - chtěl jsem upozornit na lživost, chování a postupy Stánského, jak jsem to ~~na osob~~ ^{na osob} mě osobu musil snést a jak jsem to pozoroval v jeho soukromém životě. Neměl jsem to - možná, že jsem před tímto krokem měl strach - a tím jsem se před stranou hluboce provinil. Jsem ale lidé, kterým jsem to naznačil, ba, jich před Stánským varoval.

Proč to píšu? Nechci být lepší, než jsem a jak mně pravá strana označil. Chci jen, aby mně bylo věřeno, že, kdybych se nedostal do ruky Stánského, nedostal bych se na platformu zradě a zločinu. Za ~~me~~ ^{me} ciny jsem ale sám zodpověden, a dost dlouho jsem byl ve straně, ~~abych~~ ^{abych} a účastníkem historických dění ve SSSR a u nás, abych věděl, že tak, jak jsem se choval, choval a postupoval, je největší zločin proti dělnické třídě a straně. Zaplatím za to správným křesťanským smrtí.

Pozdě je litovat; mám jen jedno přání, aby mně bylo odpuštěno po smrti. ^{o tom} Prosím zvlášť a především těch, kteří mně byly blízko a mysleli to se mnou dobře. Nejvíce mně to bolí, že jsem ~~již~~ ^{již} ~~hlavně~~ ^{hlavně}

již ^{ne} měl tolik sklámaní ^{těžkým směrem ale} (ve mně se) ^{klidně} likviduje se jeden z těch, které na-
propil tolik škod, vístuje se vzduch a odstraní se jeden z pře-
kážek na vítěznou cestě k socialismu. Strana má vždy pravdu a
to se znovu v mém případě potvrdí.

Nepovažujte to za hanobnost mé strany, je ve mých posledních slovech

se obrátím na vás. Je to právo odvrženého ke smrti, aby se ještě setkal a promluvil s svými blízkými, přítelnyňmi. A to jste vy. Děkuji vám, a to je strana, že jste mne opatrovali jako vašeho syna. Nezasloužil jsem se to a právem jste mne jako nevěrného a nevolání ^{člověka} vyhnali ze prostředí poctivých lidí.

Co mohu, můžu a mám ^{- ještě -} říct? Ihned po mém zatčení jsem poznal ohromný politický význam tohoto ^{zavazujícího} kroku. Řekl jsem se: můj život je skončeno a jediné, co ještě ^{mohu udělat,} nastoupit cestu pravdu a tím pomoci straně - ve té situaci, do které jsem se za svou vinu dostal - odhalovat plány imperialistů a ^{příspěvat k tomu, aby} nás připravemě přikle se obrátili jako zbraň v boji proti nim. Tak jsem chtěl - s opozděním - napravit v části těch velkých škod, které jsem způsobil. Vím, že to není moje zásluha, neboť naše a moje likvidace je jen a jen zásluha strany, její vítězství a tím porážka imperialistů.

Možná, že tyto řádky budou považovány jako pusté frazy. Ale před nastoupením popravitě slovík nelze. Tak to cítím, a tím odcháším. Strana vítězů a vítězi.

Gennij us Beskith

Osobní věci, pokud nejsou zabaveny, prosím předat politickým emigrantům.

Mezi písemnostmi, které jsou na Státní bezpečnosti, jsou důležité materiály, cenné pro ústřední straně. Zvlášť upozornit na vlastnoručně psané G. M. Dimitrova ve svém deníku z Lipského procesu. Mohli být přicoláni bulharské straně.

Děkuji.

✓ Musím dodat: Proto jsem ve příběhu vyšetřování učinil doznání také ve věcech, které nejsou přímo a osobně se mnou spjaté, ale jsou politický fakt a jako takové sváté pravdy.

Politickému sekretariátu Ú.V.A.SČ
 a rukou předsedy strany, Klement Gottwald

Nepodařilo se mi žít, sloužit a pracovat tak, jak jsem mohl a jak jsem chtěl. Stál jsem v životě vždy osamoceně. Byla to moje vina, moje chyby, že jsem se nikomu osobně neověřil, nehledal oporu, rádu a pomoc u soudruží a oni mně nechali žít tak jak jsem žil v domněnce, že jsem šťastný, že všechno je v pořádku.

Bylo to jenom předseda strany, které mně při jedné příležitosti varoval a řekl: má culpa. Tedy jsem chtěl k nim, jít a říci, co mně trápí, co mně bolí. Nensšel jsem ve mně tolik odvahy, abych to uskutečnil. Nechtěl se dělat lepší než jsem, ale tehdy - bylo to v létě 1950 - chtěl jsem upozornit na lži-voši, chování a postup Slánského, jak jsem to na mě osobu musil uvést a jež jsem to pozoroval v jeho skutečném životě. Neučinil jsem to - možná, že jsem před tímto krokem měl strach - a tím jsem se před stranou hluboce provinil. Jsou ale lidé, kterým jsem to oznámil, že jich před Slánským varoval.

Proč to přece? Nechtěl být lepší, než jsem a jak mně převaň strana označil. Chci jen, aby mně bylo ověřeno, že, kdybych ne dostal do ruky Slánského, nedostal bych se na platformu zradě a zločinů. Ze mě činy jsem ale sám zodpověden, a dost dlouho jsem byl ve straně, nejsem a účastníkem historických dění ve SSSR a u nás, abych věděl, že tak, jak jsem se počínal, choval a postupoval, je největší zločin proti dělnické třídě a straně. Neplácit se to správným trestem smrti.

Pozdě je litovat: má jen jedno přání, aby mně bylo odpuštěno po smrti. Prosím o tom zvlášt a především těch, kteří mně byli blízko a myslili to se mnou dobře. Nejvíce mně to bolí, že jsem jis-černil - jím učinil tolik sklamaní.

Ma na porovnávat těžkým srdcem ale relativně klid-ně se mně se likviduje jeden z těch, které natropil tolik škod, čláskaje se v duchu a odstraňuje se jeden z překážek na vítězství cestě k socialismu, kterou se vždy pracou a to se znovu v mém přepočtu potvrzuje.

Napovídá to na hanobnost mé strany, že ve mých posledních slovech obrátím se váš. Je to právě odsouzení k smrti,

aby se ještě setkal a promluvil s svých blízkých, příbuzných. A to jste vy. Děkuje vám, a to je straně, že jste mně opatrovali jako vašeho syna. Nezasloužil jsem se to a právě jste mně jako nevěrného a nevděční člověka vyhnali ze prostředí poctivých lidí.

Co mohu, mužů a mám ještě říct? Ihned po mém zatčení jsem poznal ohromný politický význam tohoto zakroku. Řekl jsem se: můj život je skončen a jedině, co ještě mohu udělat, je, nastoupit cestu pravdu a tím pomoci straně - ve té situaci, do které jsem se za svou vinu dostal - odhalovat plány imperialistů a přis-ž-ovovat k tomu, aby v nás připravené pikle se obrátili jako zbraň v boje proti nich. Tak jsem chtěl - s opožděním - napravit v části těch velkých škod, kteří jsem posobil. Víím, že to není moje zásluha, neboť naše a moje likvidace je jen a jen zásluha straně, jejím vítězství a tím porážka imperialistu. Možné, že tyto řádky budou považovány jako pusté frazi. Ale před nastoupením popraviště člověk nelže. Tak to cítím, s tím odcházím. Strana vítězila a vítězi.

Geminder Bedřich

Osobní věci, pokud nejsou zabaveny, prosím předat politickým emigrantům.

Mezi písemnosti, kteří jsou na Státní Bezpečnosti, jsou důležité materiálu, cenné pro Ústav dějní straně. Zvlášt upozornuji na vlastnoruční poznámky G.M. Dimitrova ve svém denníku z Lipského pro-cesu. Mohli byt předáni bulharské straně.

Děkuji.

VF Musím dodat: Proto jsem ve průběhu vyšetřování učinil oznámení také ve věcech, kteří nejsou přímo a osobně se mnou spjaty, ale jsou politický fakty a jako takové svaté pravdy.

Opis.

Slavný Státní soude.

možnost, která mně je poskytnuta jako aktivnímu účastníku v protistátním špionážním spikleneckém centru, vybudovaným a řízením Slánským, do něhož jsem byl získán jako jeden z jeho nejbližšího apolečnika, mohu používat jenom k tomu, abych znovu prohlásil:

Jsem vinný.

Provinil jsem se hluboce proti zájmům dělnické třídy, která díky osvobození Československu Sovětskou armádou se mohla dát na cestu budování socialismu. Moje napachané zločiny neměli jen tuto veškerému pokrokovému lidstvu svaté dílo mařit, ale způsobilo jej současně nesmiřitelné škody. Mých nepřátelských činů jsem hluboké zradil náměhy, práce a program Komunistické strany a tato moje zrada je tím větší a strašnější, že strana mně věnovala veškerou péči a vytvářela všechny podmínky, abych se stal opravdovým člověkem, platným členem nově tvořící se socialistické společnosti. Spronevěřil jsem se a zradil důvěru, kladena na mně stranou a jejím bolševickem vedení, kteří mně dávali možnosti žít, učit se a pracovat ve Sovětském Svazu.

Místo, abych se těchto možnostech pevně a poctivě držel, nechal jsem se zloduchem Slánským vehnat do tohoto bahna přímých agentů imperialistických rozvědek, podněcovatelů nové světové války, zákeřných nepřátel lidově demokratického Československa a Sovětského Svazu.

Nepřítel číslo 1 Rudolf Slánský ze mně vytvořil zradce a aktivního vykonavatele svých úkládných zločinů a účastníka svých spikleneckých, protistátních záměru.

Nemohu se ale odvolat a omalovat na tuto skutečnost, nybrž jsem sám zodpovědný za mé nepřátelské činy. Proto jsem postaven před Státním Soudem, spravedlím vykonavatelem revolučního vůle čsl. pracujícího lidu a budu tresten jako odholaného protistátní spiklenec. Jsem se vědom, že tímto trestem, jak těžko by on byl nemohu již nahradit a napravit těch velkých škod, které jsem lidově demokratickém Čsl. a jejím pracujícímu lidu způsobil, ale prosím jen, aby mně bylo uvěřeno: Lituji

DGeminder Bedřich